

РЕШЕНИЕ

№ 6192

гр. София, 21.10.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 21.10.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **6476** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 251 от ГПК във вр.чл.144 АПК.

Образувано по молба на М. О. Т.-В. за тълкуване на съдебно решение № 503 от 24.01.2013г., постановено по адм.дело № 6476/2012г.

В депозираната молба се иска от съда да тълкува думите „процесния обект”, в смисъл имал ли е предвид, че се касае за обект по см. на § 5 т.39 от ДР на ЗУТ и констатирал ли е съдът наличието на обекти по см. на чл.56 ал.1 и чл.57 ал.1 от ЗУТ, представляващи строежи по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ.

Препис от молбата е връчен на ответника- Началника на РДНСК, Югозападен район- [населено място], който не е депозирал становище по основателността ѝ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от правна страна следното:

Предмет на заявления пред съда контрол за законосъобразност е била издадена на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ и чл.225 ал.2 т.2 ЗУТ от Началника на РДНСК, Югозападен район ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-174 от 15.05.2012г., с която е наредено премахването на незаконен строеж- „покривна тераса”, находяща се в жилищната сграда в УПИ XXII-364 от кв.269 по плана на местност „Л.- I част”, [улица], извършен от М. О. Т.-В.. В мотивите на заповедта административният орган е приел, че строежът е извършен без строителни книжа-одобрен проект и строително разрешение.

С влязло в законна сила съдебно решение № 503/24.01.2013г. съдът е отменил по жалбата на М. О. Т.-В. от [населено място], [улица], ап.1 ЗАПОВЕД №

ДК-02-ЮЗР-174 от 15.05.2012г. на Началника на РДНСК, Югозападен район-гр.С., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА. В мотивите на съдебния акт е прието, че процесният обект, неправилно е индивидуализиран от ответника, като „покривна тераса” в жилищната сграда в [населено място], [улица], ап.1, защото извършените СМР не водят до обособяване на „покривна тераса”, като в действителност е изграден „топъл плосък покрив”, който представлява лека, сглобяема конструкция, която не е трайно прикрепена към пода. Монтираните дървени декоративни решетки също не са трайно прикрепени към борда на „плоския покрив”. В заключение, съдът е обосновал извод, че не е налице строеж по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ, поради което за извършването му не е било необходимо издаването на строителни книжа по см. на чл.137 ал. 1 и чл.148 ал.1 от ЗУТ.

Волята на съда е пределно ясна и недвусмислена, че в случая установения от ответника „строеж”, наименован, като „покривна тераса” не представлява строеж по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ.

Възникналите между жалбоподателката и друг административен орган- Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община административни правоотношения след влизане в сила на съдебното решение не могат да съставляват основание за тълкуване на съдебния акт. Влязлото в законна сила съдебно решение № 503/24.01.2013г. не разпростира силата си на присъдено нещо по см. на чл.298 ал.1 от ГПК във вр.чл.144 АПК по отношение на друга страна, в случая Столична община, чрез Дирекция „Общински строителен контрол” и след като е образувано друго административно производство, органът следва самостоятелно да изследва вида и характеристиките на вещта и да прецени, съобразно компетентността си дали да издаде съответен на фактическото установяване административен акт с правно основание чл.57а ал.3 от ЗУТ. Предмет на настоящото дело е бил административен акт, издаден на правно основание чл.225 ал.2 т.2 от ЗУТ, като съдът нито е разглеждал нито се е произнасял по въпроса представлява ли „покривната тераса” обект по см. на чл.56 ал.1 и чл.57 ал.1 от ЗУТ. Още веднъж следва да се отбележи, че пределите на съдебния процес са разпрострели само по отношение установяване на обстоятелството дали „покривната тераса” представлява строеж по см. на § 5 т.38 от ЗУТ и респ. дали същият е незаконен на основаниято, посочено от Началника на РДНСК, Югозападен район- [населено място]. Съдът ясно, без никакво съмнение относно техническите и конструктивни спецификации на вещта, е написал, че в действителност е изграден „топъл плосък покрив”, а посочената, индивидуализирана и определена от ответника, като „покривна тераса” не представлява строеж, съгласно легалната дефиниция по § 5 т.38 от ДР на ЗУТ, следователно не би могъл да бъде налице самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по ЗКИР.

Така мотивиран и на основание чл. 251 от ГПК във вр. чл.144 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II отделение, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ молбата на М. О. Т.-В. от [населено място], [улица], ап.1 за тълкуване на съдебно решение № 503 от 24.01.2013г., постановено по адм.дело № 6476/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване по арг. от чл.251 ал.5 ГПК във вр. чл.215 ал.7, изр.1, пр. последно от ЗУТ.

Съдия: